

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 3. december 2018 —
Yhtiö A mod B**

(Sag C-772/18)

(2019/C 72/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yhtiö A

Sagsøgt: B

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er størrelsen af den fordel, som en privatperson opnår som følge af en angivelig varemærkekrænkelse, relevant for bedømmelsen af, om denne persons adfærd udgør erhvervmæssig brug af et varemærke som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1 ⁽¹⁾, eller en rent privat adfærd? Er det, når en privatperson gør brug af varemærket, en betingelse for erhvervmæssig brug, at andre kriterier end opnåelse af økonomiske fordele af den pågældende handel vedrørende varemærket er opfyldt?
- 2) Såfremt det forudsættes, at den økonomiske fordel har en vis betydning, og det på grund af den ringe størrelse af den økonomiske fordel, som en person har opnået, og den manglende opfyldelse af eventuelle andre kriterier for erhvervmæssig brug ikke kan lægges til grund, at den pågældende person har benyttet et varemærke til egen erhvervmæssig brug, er betingelsen om erhvervmæssig brug som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, da opfyldt, når privatpersonen har benyttet varemærket for en anden i forbindelse med denne andens erhvervsaktivitet, selv om personen ikke er ansat hos denne som arbejdstager?
- 3) Gør en person, der opbevarer varer, brug af et varemærke som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, og stk. 3, litra b), når varerne, der er forsynet med et varemærke og sendt til en medlemsstat, hvor de er overgået til fri omsætning, modtages og opbevares for et selskab af en person, som har varerne i sin besiddelse, som ikke driver erhvervmæssig virksomhed med im- og eksport af varer og som heller ikke har tilladelse til at forvalte et toldoplæg og et afgiftsoplæg?
- 4) Kan det lægges til grund, at en person importerer varer, der er forsynet med et varemærke, som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 3, litra c), når varerne ikke importeres på denne persons ordre, men denne stiller sin adresse til rådighed for en videresælger af varerne og for videresælgeren modtager varerne, der er overgået til fri omsætning i medlemsstaten, har dem i sin besiddelse i nogle uger samt udleverer dem til transport til et tredjeland uden for EU med henblik på videresalg i det pågældende land?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2008, L 299, s. 25).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 14. december 2018 —
GAEC Jeanningros mod Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture
et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances**

(Sag C-785/18)

(2019/C 72/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GAEC Jeanningros

Sagsøgt: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances

Anden part: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014⁽¹⁾ af 18. december 2013 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser⁽²⁾ og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014⁽³⁾ af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de — henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering — træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18.12.2013 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13.6.2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. december 2018 — Skatteverket mod Sögård Fastigheter AB

(Sag C-787/18)

(2019/C 72/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Sögård Fastigheter AB